

Black Panther

Black Panther és una pel·lícula dirigida per Ryan Coogler i protagonitzada per un repartiment coral: Chadwick Boseman, Michael B. Jordan, Lupita Nyong'o, Danai Gurira, o Martin Freeman, entre altres. És la divuitena pel·lícula (tercera fase) de l'Univers Marvel de superherois. Totes segueixen un mínim fil conductor de fons. Per entendre aquesta pel·lícula només cal saber que, abans, a la pel·lícula *Capitán América Civil War*, el rei de Wakanda mor en un atemptat. El seu fill és el protagonista de *Black Panther*.

Gaudeix de la pel·lícula i després pots seguir llegint.

⇒ **Per què s'ha escollit aquesta pel·lícula?**

El tema central de la pel·lícula té a veure amb la responsabilitat i quina és la millor manera d'ajudar als altres aprofitant les qualitats que ens han estat donades, així com de la complexitat del bé i del mal.

Què ressona de cristià a *Black Panther*?

⇒ **Argument**

Wakanda és un país africà fictici, que a l'antiguitat va ser bombardejat per un meteorit de vibranium, un metall extraterrestre amb propietats sorprenents que va afectar a la terra, a les plantes i animals. 5 tribus es van unir per fundar Wakanda, però sempre estaven en guerra fins que un xaman va sentir la crida de la deessa Bast (pantera), que el va guiar fins una planta especial que li va donar els poders de la pantera: va ser el primer *Black Panther* i rei de Wakanda. Wakanda va evolucionar gràcies al vibranium i en l'actualitat és, en secret, la nació més tecnològicament avançada de tot el planeta, camuflada sota l'aparença d'un país del Tercer Món. Després de la mort del seu pare, T'Challa ha d'ocupar el tron i ser el nou *Black Panther* de forma oficial. Però ben aviat haurà d'enfrontar-se a un problema greu: han robat un artefacte de Wakanda d'un museu, primer pas d'una estratagema malvada que pot comportar la pèrdua del secret de Wakanda i altres perills molt pitjors. T'Challa i els seus amics hauran d'aliar-se per força amb un agent del govern per tal d'atrapar els culpables: un grup criminal liderat pel traficant d'armes Ulysses Klaw, que antigament s'havia infiltrat a Wakanda i havia robat vibranium seguint ordres de N'Jobu, oncle de T'Challa. Un dels principals aliats de Klaw és Erik Killmonger, un jove africà desprietat amb un passat turbulent i un secret terrible.

PREGA i... Black Panther

[Al principi de la pel·lícula T'Challa rescata la seva ex nòvia, infiltrada en secret dins un grup terrorista o paramiliar que segresta dones i nenes dels poblats. Lluita contra els guerrillers però quan està a punt de matar-ne un ella l'atura dient que és només un nen que també va ser segrestat].

- **«Jesús va entrar a Cafarnaüm. Un centurió l'anà a trobar i li suplicava: —Senyor, el meu criat és a casa al llit amb paràlisi i sofreix terriblement. Jesús li diu: —Vinc a curar-lo. El centurió li respon: —Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meva; però digues només una paraula i el meu criat es posarà bo. Perquè també jo, que estic sota l'autoritat d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: “Vés-te'n”, i se'n va, i a un altre: “Vine”, i ve, i al meu servent li mano: “Fes això”, i ho fa. Quan Jesús ho sentí, en quedà admirat i digué als qui el seguien: —En veritat us dic que no he trobat ningú a Israel amb tanta fe». (Mt 8, 5-10)**

Quan som nens aprenem als contes i a les pel·lícules que hi ha bons i dolents. Llavors mirem el món i intentem classificar la gent així. El problema és continuar fent-ho quan som adults. El fragment de la pel·lícula comentat aquí no és fictici: a la realitat molts terroristes i guerrillers són sovint nens o antics nens a qui han segrestat i rentat el cap. Nakia, la ex de T'Challa ho té molt clar: vigila quan vas de super-heroi perquè no és tan fàcil decidir qui és l'enemic. Jesús sabia que la gent que necessitava ajuda no només eren els jueus piadosos, també la necessitaven els marginats i els “enemics”: romans, soldats d'Herodes, cobradors d'impostos... Els jueus declaraven que el mal era Roma. Jesús sabia que el mal i la seva curació era i és una cosa una mica més complexa.

Quan ens enfrontem a situacions difícils o simplement quan parlem dels altres... classifiquem automàticament en bons i dolents? Sabem distingir els grisos? Què fa que una persona actuï d'una manera o d'una altra? Ens esforcem a veure a través dels prejudicis, les aparences i les portes fàcils?

[Quan T'Challa venç M'Baku i obté el tron del seu pare, passa el ritual de la pantera pel qual parla amb els seus avantpassats. Se li apareix el seu pare. T'Challa li diu que no està segur de com ser un bon rei. El seu pare li diu:]

- Ets un bon home, de bon cor. Per un home així és difícil ser rei.

- **«Jesús contestà: —La meva reialesa no és d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. Però la meva reialesa no és d'aquí. Pilat li digué: —Per tant, tu ets rei? Jesús respongué: —Tu ho dius: jo sóc rei. Per això he nascut i per això he vingut al món: per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.» (Jn 18, 36-37)**

T'Challa preveu que serà complicat ser rei i jutjar i decidir entre tantes opinions i maneres de fer, i demana ajuda als seus avantpassats. Com T'Challa, Jesús també sap què vol dir ser rei, i a més, té la resposta a com ser un bon rei: donar testimoni de la veritat. I demana ajuda al Pare per fer-ho.

Nosaltres no som reis de països però sí que hauríem de ser reis de nosaltres mateixos i de les nostres decisions. Com afrontem la complexitat del món? Amb respostes fàcils? Seguint només els impulsos (amor, odi, enveja...)? Seguint només la lògica freda? Valorant i anant a fons en les situacions? A qui o què culpem dels fracassos? Només a nosaltres mateixos? Només als altres? A la mala sort?

Si parem a pensar-ho, no és tan fàcil ser “bona persona”. Per això Jesús ens ha ensenyat la pregària. Si mirem endins, al fons del cor, i trobem el Pare, permetrem que actui a través nostre

[T'Challa passeja amb Nakia i li demana que es quedi a Wakanda (amb ell). Ella diu que no pot:]

- A fora he trobat la meva vocació. No puc mirar a un altre costat amb tants necessitats. No puc ser feliç aquí sabent que a fora hi ha persones que no tenen res.

[Lavors T'Challa li pregunta què hauria de fer Wakanda. Ella contesta que compartir la tecnologia i ajudar als altres països pobres i fer-ho millor que els països occidentals. Ell li respon que si el món sabés el secret de Wakanda s'acabaria la seva manera de viure. Ella contesta que serien prou forts per ajudar i al mateix temps protegir-se del mal de l'exterior. A això T'Challa no pot respondre.]

- **«Aquest, ¿no és el fill del fuster? La seva mare, ¿no es diu Maria? I els seus germans, ¿no es diuen Jaume, Josep, Simó i Judes? I les seves germanes, ¿no viuen totes entre nosaltres? D'on li ve, tot això? I el rebutjaven. Jesús els digué: —Un profeta només és menyspreat al seu poble i a casa seva.».** (Mt 13, 55-57)

Nakia ha sortit de Wakanda, rica i benestant, i s'ha enfrontat al món. El que ha vist no li ha agradat, i com que el seu país no està disposat a ajudar, prefereix ajudar ella amb el que pot. Ha trobat, com diu, la seva vocació. Aquesta vocació és independent de si el que ha de fer la supera o no, o si realment aconseguirà algun resultat o no. És un estil de viure. Nakia estarà en pau amb sí mateixa, i per tant serà feliç, ajudant als que ho necessitin. I per això ha de marxar fora de casa.

Jesús va marxar del seu poble, deixant feina, parents i amics per anar a predicar i portar la Bona Nova. No ho van entendre, i allà Jesús no hi va poder fer cap miracle. Jesús sabia de la necessitat del món i també sabia del poder de Déu. Però la seva autoritat no es basava en grans exèrcits ni decisions polítiques. Ell sabia de la proximitat persona a persona, cor a cor. Només així podia transformar el món. I per aproximar-se a la gent no es podia quedar assegut entre els seus.

Quan veiem desgràcies personals, injustícies o altres problemes, què fem? Ens queixem de si els governants haurien o no haurien de fer alguna cosa? O mirem a veure com podem ajudar? Creiem realment que no és cosa nostra?

Si ens sentim febles o petits davant dels mals del món, podem reflexionar això: a vegades, ajudar algú no vol dir solucionar els seus problemes, potser només cal solucionar el seu malhumor, o fer-lo somriure, animar-lo, acompanyar-lo, treure-li algun petit pes de sobre. Qui sap si només necessita

això per resoldre ell mateix tot el que el turmenta. Jesús no va curar tots els malalts, ni va ressuscitar tots els morts. Però va donar esperança, vida i alegria. Això està a les mans de tots.

[Durant la pel·lícula se sap que el pare de T'Challa, quan descobrí que el seu germà N'Jobu (espia a Estats Units), havia traït Wakanda ordenant el robatori del vibranium, s'hi va enfrontar i al final N'Jobu acabà mort. Però N'Jobu tenia un fill, Erik, a qui el rei abandonà a la seva sort, deixant-lo sol amb el seu pare mort. Erik va saber tot el que havia sigut el seu pare a partir de records i anotacions amagades. De gran va decidir fer seves les aspiracions del seu pare i buscar venjança. N'Jobu, com Nakia, havia vist la misèria del món, concretada en els afroamericans amb qui convivia. Havia decidit trencar el secret de Wakanda i utilitzar el vibranium per ajudar a la comunitat africana d'arreu del món a aixecar-se contra els països colonitzadors i opressors del primer món. Erik vol seguir el mateix camí, passant primer per Wakanda per fer fora del tron al seu cosí T'Challa i com a nou rei portar Wakanda a ser el país dominador del món. T'Challa i els seus amics s'hi enfronten en una batalla i al final Erik acaba malferit. T'Challa, conmogut, li diu que encara el poden curar. Erik respon]:

- *Per què? Per puguis tancar-me a la presó? No. Llenceu-me a l'oceà amb els meus avantpassats que van saltar dels vaixells perquè sabien que la mort era millor que el captiveri.*

[Al final T'Challa decideix trencar el secret de Wakanda i ajudar al món, tal com volien Erik i Nakia. En una escena final enmig dels crèdits, en un discurs a l'ONU, assegura que els savis construeixen ponts i no barreres. Més endavant *Black Panther* s'unirà als altres herois Marvel].

- **«Es presentà encara el qui havia rebut un talent i digué: —Senyor, sabia que ets un home dur, que segues on no has sembrat i reculls on no has escampat. Vaig tenir por i vaig amagar a terra el teu talent. Aquí tens el que és teu. Però el senyor li va respondre: —Servent dolent i gandul! Sabies que sego on no he sembrat i recullo on no he escampat. Per això calia que possessis els meus diners al banc, i ara que he tornat hauria recobrat el que és meu amb els interessos. Preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té deu. Perquè a tot aquell qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda. I a aquest servent inútil llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents» (Mt 25, 24-30)**

Els experts en narrativa saben que els millors “dolents” són els que tenen un bon motiu per ser-ho. A *Black Panther* ens espanta pensar que durant bona part de la pel·lícula el “dolent” té més raó que el “bo”. Tant Erik aquí com Nakia abans han vist el mal i el volen combatre, un amb venjança i dominació, l'altra

ajudant als indefensos. Per això T'Challa escolta el seu enemic i busca l'arrel del problema. Erik tenia raó en els motius, no en l'objectiu ni en la manera. T'Challa no comparteix l'objectiu ni la manera però sí fa cas dels motius d'Erik i canvia la seva manera de ser i la del seu país. Ell, a diferència de nosaltres, té una capacitat d'actuació més gran, però la voluntat és la mateixa.

Jesús ens recorda que els nostres talents són dons de Déu, i són importants, però només si es posen en joc, si es treballen i es fan servir en bé dels altres. Si s'enterren i s'amaguen, es podreixen i moren. El talent de Wakanda, el vibranium i tota la prosperitat i tecnologia amagada, han de posar-se al servei dels altres, fins i tot sabent que això pot provocar menys seguretat i més problemes. Nosaltres, tots, tenim els nostres talents: intel·ligència, força, diners, influència, carisma... Fer-los servir per ajudar els altres potser ens portarà maldecaps, però si no ho fem, per què els tenim? Si només els malgastem ens produiran a la llarga egoisme i tristesa.